

Дружината на Цоню войвода действува до идването на руските войски на Дибич Задбалкански през 1829 г. На следващата година заедно с жителите на с. Драгоданово към Русия заминава и дружината на Цоню войвода, която по пътя пазила изселниците. След няколко години — към 1833 г. — голяма част от изселниците се завръщат, като научават за дадената амнистия. Амнистията обаче не засяга Цоню войвода. Той умира далеч от родния край — в Букурещ.

Делата на Цоню войвода и днес са живи в преданията и народните песни. В една песен народният певец чрез думите на хайдушкия ятак хаджи Мудьоолу изразява възхищението си от делата му:

Аферим бе, Цоне ле,
халал да ти са
мойте овни дебели
и мойто вино червено,
пак си бил войвода!

ГЪЛЪБ ВОЙВОДА

Гълъб юнак млад войвода
със дванадесет вярна дружина
загорска славна мила порода.
Г. Раковски

Гълъб войвода е роден около 1797—1798 г. в с. Омарчево — Новозагорско. Рано оставя родителите си и отива да учи занаят — абаджийство в Стара Загора при Куру Иван и хаджи Георги. На вид той бил черноок, едър, снажен и хубав, с черни засукани мустаци и мускулести ръце. Турците го ненавиждат и търсят случай да му отмъстят. Още повече го намразяват, когато залюбва хубавата мома Станка Дерменджииванова от Стара Загора. Тя му изневерява и се омъжва за друг. Наскърбен, той решава да напусне Стара Загора и да поеме Балкана с намерение да отмъсти на враговете си. Това става към 1863 г.

Една нощ Гълъб слиза в Стара Загора с намерение да нападне дома на своята невярна годеница и да я погуби. Тя успява да се скрие, но баща ѝ и брат ѝ Митю са посе-